

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 stycznia 2017 r. w G. sprawy z powództwa K. B. przeciwko D. Ż.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. oddała powództwo;

II. kosztami procesu obciąża powoda;

III. nakazuje ściągnąć od powoda K. B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 208,95 zł (dwieście osiem złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

R. Ż. od 2003 r. był dłużnikiem Hurtowni (...) spółki komandytowej w G. na kwotę 11.027,73 zł wraz z odsetkami.

Dowód: nakaz zapłaty z 6 kwietnia 2004 r., k. 10

Następcą prawnym wierzyciela jest K. B., na rzecz którego nadano nakazowi zapłaty z dnia 6 kwietnia 2004 r. klauzulę wykonalności, w tym także przeciwko H. Ż. – z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością ustawową małżeńską.

Dowód: postanowienie, k. 10v

postanowienie, k. 11

W dniu 17 czerwca 2011 r. H. Ż. i R. Ż. sprzedali na rzecz D. H. (1) i G. H. (1) lokal mieszkalny nr (...) położony w G. przy ul. (...) za cenę 180.000 zł. Z uwagi na fakt, że kupno było finansowane z kredytu bankowego, kupujący poprosili, aby umożliwić im zapłatę za pośrednictwem rachunku bankowego. Pomocy udzieliła córka sprzedających (D. Ż.), na konto której kupujący zapłacili resztę ceny (111.000 zł). Następnie córka sprzedających wypłaciła w gotówce rodzicom tę kwotę, w dwóch transzach, w ciągu tygodnia od daty transakcji.

Dowód: zeznania pozwanej

zeznania D. H.

zeznania G. H.

zeznania R. Ż.

Ocena dowodów

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej oraz przesłuchanych w sprawie świadków. Nie ma w tych zeznaniach niczego, co mogłoby budzić jakąkolwiek wątpliwość. Obraz przebiegu sytuacji jest szczerzy i w pełni prawdopodobny.

Pozostałe ustalenia faktyczne oparto na dołączonych do pozwu odpisach dokumentów urzędowych.

Kwalifikacja prawna

Powództwo jest oczywiście bezzasadne. Zapłata części ceny na konto pozwanej wynikała po prostu z tego, że zakup lokalu był w przeważającej części finansowany z kredytu bankowego i istniał wymóg, aby zapłata nastąpiła za pomocą przelewu bankowego. Nie chodziło więc tu zupełnie o pogorszenie sytuacji powoda jako wierzyciela. Nie było w tej sytuacji w ogóle żadnego pokrzywdzenia wierzyciela, gdyż gdyby sprzedający od razu w gotówce otrzymali całość ceny, to mogli z nią uczynić dokładnie to samo, co zrobili otrzymawszy tydzień później, po wypłacie z gotówki konta córki. (...) przez pozwaną swojego rachunku na wpłatę ceny było więc zupełnie obojętne dla sytuacji wierzyciela.

Powództwo jest też konstrukcyjnie błędne, gdyż w niniejszej sprawie pozwana nie była w żadnej mierze beneficjentem spornego użyczenia rachunku bankowego. Całość otrzymanej na ten rachunek reszty ceny przekazała rodzicom. Nie ma żadnego dowodu, że cokolwiek zatrzymała dla siebie, a to powinien udowodnić powód (art. 6 k.c.). Nieodpłatna usługa w postaci użyczenia rachunku w danej sytuacji nie spowodowała ani pogorszenia sytuacji wierzyciela, ani nabycia przez pozwaną jakiegokolwiek **korzyści majątkowej**, co jest podstawowym wymogiem zasadności skargi pauliańskiej (vide art. 527 § 1 k.c.).

Mając powyższe na uwadze powództwo podlegało oddaleniu w całości na mocy art. 527 § 1 k.c. a contrario (**punkt I.** sentencji).

Koszty

W **punkcie II.** sentencji orzeczono o kosztach procesu na mocy art. 98 § 1 k.p.c.

W **punkcie III.** nakazano ściągnąć od przegrywającego proces powoda na rzecz Skarbu Państwa wydatki związane ze stawiennictwem jednego świadka (D. H.) – na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.